

іспанської економіки. Згідно з прогнозом Всесвітньої Туристичної Організації, зростання туристичної індустрії буде спостерігатись в XXI столітті, і до 2020 року кількість міжнародних туристичних відвідувань складе 1,6 бiльйона одиниць. Все це повністю пояснює те, що туризм на сьогоднішній день грає одну з головних ролей у світовій економіці і є в даний час одним з найприбутковіших видів бізнесу в світі.

Автор провів аналіз світових тенденцій розвитку міжнародного туризму, і виявив, що незважаючи на глобальні економічні виклики, результати міжнародного туризму перевершили всі очікування, враховуючи, що в 2013 році додатково 52 млн. міжнародних туристів здійснили подорожі в світі. ЮНВТО прогнозує, що в 2014 році темпи зростання будуть на 4%–4,5% більші і знову перевищать передбачені в довгостроковому прогнозі результати.

Найбільшим попитом у міжнародних туристів користувалися туристичні маршрути по направленню до Азіатсько-Тихоокеанського регіону, Африки і Європи (+6% в порівнянні з 2012 роком). Більша частина нових прибуттів припала на Європу, яка прийняла в 2013 році додатково 29 млн. міжнародних туристів, в результаті чого загальна кількість прибуттів в цей регіон досягли 563 млн. Такі темпи зростання (+5%) перевершили прогнози на 2013 рік і в два рази перевищили середні темпи зростання регіону за період 2005–2012 рр. Даний результат виглядає особливо замітним на фоні регіональної економічної ситуації і того факту, що він був досягнутий після того, як в 2011 і 2012 рр. темпи зростання вже були стійкими. У десятці найбільш важливих напрямків для туристів є Росія і Китай. Туристські витрати Китаю, що став в 2012 році найбільшим виїзним ринком з показником витрат у 102 млрд. дол США, зросли за перші три квартали 2013 року на 28%. 2013 рік виявився прекрасним роком для міжнародного туризму. Сектор туризму продемонстрував свою чудову здатність пристосовуватися до мінливих ринкових умов, сприяючи економічному зростанню і створенню робочих місць у всьому світі. Фактично, туризм належить до числа тих небагатьох секторів, які приносять хороші результати для багатьох економік.

ЛІТЕРАТУРА

1. Любіцева О. О. *Методика розробки турів: Навчальний посібник*. – К.: “Альтпрес”, 2003.
2. *Yearbook of Tourism Statistics, Data 2008–2012 / World Tourism Organization (UNWTO)*. – Madrid: WTO, 2014. – 350 с.

ХРИСТИНА СЛОБОДЯН
Науковий керівник:
к. е. н., доцент Зварич Р. Є.

ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ТУРИЗМІ

Головна ціль туристичної стратегії держави – це створення високоефективного конкурентоспроможного туристичного комплексу, що забезпечує широкі можливості для обслуговування своїх та іноземних

громадян, а також значний внесок в розвиток економіки країни. Інвестування раціонального використання туристичних ресурсів, зважаючи на їх широку видову різноманітність, є однією з опор, на яких будується фундамент ринкової економіки туристичних ресурсів, оскільки інвестиції, зокрема іноземні, є надважливими для розвитку економіки туристичних регіонів. Інвестиційний потенціал охорони туристичних ресурсів визначається сумою об'єктивних передумов для інвестицій, яка залежить від різноманітності туристичних об'єктів інвестування, а також від економічного становища країни в цілому та туристичного регіону зокрема. На регіональному рівні обсяг інвестування охорони туристичних ресурсів визначається насиченістю території відповідними факторами, зокрема наявністю та збереженістю туристичних ресурсів, матеріально-технічною базою туризму, розвитком інфраструктури туризму, трудовими ресурсами тощо, а також рівнем доходів населення, споживчим попитом. До переваг від інвестицій у туристичну індустрію для кожної країни, регіону можна віднести:

- збільшення готівкового потоку в регіон, в тому числі надходження іноземної валюти;
 - ріст валового національного продукту (НД);
 - створення нових робочих місць;
 - реформування структури відпочинку, яка може бути використана як туристами, так і місцевими жителями;
 - залучення капіталу, в тому числі й іноземного;
 - збільшення податкових надходжень приймаючого регіону.
- Недоліки розвитку туризму проявляються в тому, що туризм:
- впливає на ріст цін на місцеві товари та послуги, на земельні й інші природні ресурси і нерухомість;
 - сприяє відтоку грошей за кордон при туристичному імпорті;
 - викликає екологічні та соціальні проблеми;
 - може нанести збитки розвитку інших галузей і т. д.

Джерелами інвестування охорони туристичних ресурсів регіону можуть бути також власні кошти туристичних підприємств, організацій, що використовують туристичні ресурси, спеціалізованих державних і комунальних фінансово-кредитних установ, кошти (інвестиції) будь-яких фізичних і юридичних осіб та інші джерела, не заборонені законодавством. Основним джерелом фінансування на теперішній час залишаються власні кошти. При відсутності механізму залучення їх в охорону туристичних ресурсів економічний ріст країни та її регіонів зокрема є неефективним. Тому існує необхідність створення на регіональному рівні системи стимулів, що зроблять процеси охорони туристичних ресурсів економічно вигідним. Регіони повинні відігравати роль центра, який, з одного боку сприятиме охороні туристичних ресурсів, а з другого – повномасштабному раціональному їх використанню.

Географічна структура сучасних міжнародних інвестиційних процесів в туристичну галузь була досить складною і віддзеркалювала не тільки власне світову туристично-інвестиційну кон'юнктуру, але й тенденції та особливості економічного розвитку окремих країн і регіонів. Тут важливими тенденціями

останнього часу з одного боку є переважна концентрація міжнародних інвестицій у туристичну індустрію розвинених країнах, які наразі залишаються також й основними експортерами ПШ в супутні галузі (з оглядку на зосередження в них світового виробництва і доходів), а з іншого – поява крупних нових країн базування ПШ і приймаючих країн із відповідним підвищенням ролі інвестицій нових індустріальних держав в економіці розвинених країн, переорієнтацією і прискоренням перетоку коштів з промислово розвинутих країн до туристично-орієнтованих країн, що розвиваються, та зростанням відтоків ПШ з країн, що розвиваються, і країн з перехідною економікою. У цілому, за період 2002–2012 рр. середній щорічний темп зростання світового обсягу притоків ПШ в туристичну галузь становив 103,5%, тоді як прямі інвестиції у країни, що розвиваються, у середньому зростали швидше (112,1%), а у розвинені країни і у країни з перехідною економікою – повільніше (94,9% і 95,6% відповідно). Крім цього, з посиленням глобалізації світової економіки, лібералізацією інвестиційної, фінансової і податкової політики, формуванням вільних економічних зон у розвинених країнах і в країнах з перехідною економікою, зміною туристичних вподобань подорожуючих зростає кількість офшорних територій, а відтак – і їх роль як учасників прямого іноземного інвестування.

За останні роки обсяг інвестицій в туристичну галузь України зростає. Значну частку займають іноземні інвестиції провідних країн світу. Існує територіальна диференціація розподілу інвестиційних ресурсів. Пошук туристичних ринків збуту – найпоширеніший стратегічний мотив для інвестицій в туристичну галузь України. Серед мотивів є бажання постачати свою турпродукцію і мати вихід на нові регіональні туристичні ринки. Серед другорядних мотивів є підвищення конкурентоспроможності і доступ до наукових і технологічних розробок. Створення ефективного механізму залучення та використання інвестицій дозволяє з урахуванням особливостей трансформації регіональної економіки узгоджувати інтереси інвесторів із інтересами території. На територіальному рівні необхідно здійснювати маркетинг інвестиційного ринку, розробляти інвестиційні програми і проводити тендери, системно вирішувати задачі економічної та науково-технічної експертизи окремих проектів, а також задачі розміщення та освоєння інвестицій в регіоні. При чому слід враховувати, що кожен інвестор має власні пріоритети.

ТАРАС СМУК

Науковий керівник:

к.е.н. Ліщинський І. О.

ВПЛИВ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ НА ЗАЙНЯТІСТЬ НАСЕЛЕННЯ

Туризм – важливе джерело надходжень до скарбниці будь-якої держави. У багатьох країнах на частку туризму припадає від однієї п'ятої до половини валового національного продукту. У сфері туризму зайнято 60% всієї робочої